

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกต้องกลายเป็นราชาที่มีมงกุฎสองชั้น ดังนั้นทำงานรับใช้อย่างมากและสร้างปวงประชาในยุคบรรจบพบกันลูกต้องทำงานรับใช้ เพียงในสิ่งนี้เท่านั้นที่มีคุณประโยชน์
- คำถาม:** ลูกแต่ละคนต้องตกแต่งอะไรก่อนการทำลายล้างโลกเก่าจะเกิดขึ้น?
- คำตอบ:** ลูกๆ ต้องตกแต่งตนเองด้วยพลังโยคะ ด้วยพลังโยคะนี้ที่ทั้งโลกจะกลับมาริสุทธี เวลานี้ลูกต้องไปสู่สภาพของการปลดเกษียณ และดังนั้นจึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องตกแต่งร่างกายเหล่านั้น ร่างกายไม่มีค่าแม้แต่เศษสตางค์ ดังนั้นจงจัดความผูกพันยึดมั่นของลูกออกไปจากร่างกายนั้น กลายเป็นผู้ที่มีความเมตตาเช่นเดียวกับพ่อก่อนการทำลายล้างจะเกิดขึ้น และตกแต่งตนเองและผู้อื่น กลายเป็นไม้เท้าสำหรับคนตาบอด

โอมซานติ ลูกๆ เข้าใจเป็นอย่างดีมากกว่าพ่อกว่าเพื่อแสดงวิธีการที่จะกลับมาริสุทธีแก่ลูก ผู้คนเรียกหาพ่อเพียงเพื่อสิ่งเดียวนี้ มาและทำให้พวกเขาบริสุทธีจากไม่บริสุทธี เพราะเวลานี้คือโลกที่ไม่บริสุทธี และโลกที่บริสุทธีคืออดีต ไม่มีใครรู้ว่าโลกที่บริสุทธีกลายเป็นอดีตเมื่อไหร่หรือเคยเกิดขึ้นมานานแค่ไหน ลูกๆ รู้ว่าพ่อเข้ามาในร่างนี้ ลูกเรียกหาท่านบาบาโปรดมาและแสดงหนทางที่จะกลับมาริสุทธีแก่พวกเราผู้ที่ไม่บริสุทธีด้วยเถิด ลูกรู้ว่าลูกเคยอยู่ในโลกที่บริสุทธีและเวลานี้ลูกอยู่ในโลกที่ไม่บริสุทธี เวลาในโลกนี้กำลังเปลี่ยนแปลง ไม่มีใครรู้ว่าระยะเวลาของโลกใหม่ว่ายาวนานแค่ไหน หรือระยะเวลาของโลกเก่านี้ยาวนานแค่ไหน เมื่อลูกสร้างอาคารที่แข็งแรง ลูกก็สามารถบอกได้ว่าอาคารนั้นจะคงอยู่ไปอีกยาวนานแค่ไหน หากลูกสร้างอาคารที่ไม่แข็งแรง ลูกก็สามารถที่จะพูดว่าช่วงอายุของอาคารจะเป็นเวลาที่ปี ลูกสามารถเข้าใจว่าอาคารนั้นจะคงอยู่เป็นเวลานานแค่ไหน ผู้คนไม่รู้วาระเวลาของทั้งโลกเป็นเท่าไร ดังนั้นแน่นอนพ่อต้องมาและบอกพวกเขา พ่อพูดว่า ลูกๆ โลกเก่าที่ไม่บริสุทธีเวลานี้ต้องจบสิ้นลงเพื่อจะได้มีการก่อตั้งโลกใหม่ที่บริสุทธีขึ้นมา มีมนุษย์จำนวนน้อยมากในโลกใหม่ โลกใหม่คือยุคทองซึ่งเรียกว่าเป็นดินแดนแห่งความสุขด้วยเช่นกัน นี่คือนดินแดนแห่งความสุข และจะต้องจบสิ้นลงอย่างแน่นอน และแล้วประวัติศาสตร์ของดินแดนแห่งความสุขต้องซ้ำรอย ลูกต้องอธิบายสิ่งนี้แก่ทุกคน พ่อได้ให้คำแนะนำและแนวทางปฏิบัติแก่ลูก พิจารณาว่าตนเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ และชี้หนทางให้แก่ผู้อื่นเช่นกัน ทุกคนรู้จักพ่อทางร่างกายของพวกเขา แต่ไม่มีใครรู้จักพ่อเหนือโลก พวกเขาพูดว่าท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พวกเขาได้นำท่านเข้าไปในการอวตารที่แตกต่างกัน ในปลา จระเข้ และใน 8.4 ล้านเผ่าพันธุ์ ไม่มีใครในโลกรู้จักพ่อ เมื่อพวกเขารู้จักพ่อเท่านั้นที่พวกเขาจะสามารถเข้าใจได้ หากท่านอยู่ในก้อนกรวดและก้อนหิน แนวคิดของมรดกก็ไม่สามารถจะใช้ได้ ผู้คนกราบไหว้บูชาเหล่าเทพ แต่พวกเขาไม่รู้ถึงหน้าที่การงานใดของเทพเหล่านั้น พวกเขาไม่รู้เกี่ยวกับเรื่องราวเหล่านั้นอย่างสิ้นเชิง ดังนั้นอธิบายสิ่งหลักแรก ไม่มีใครสามารถเข้าใจอะไรได้จากแค่รูปภาพ ผู้คนที่นาสงสารไม่รู้จักพ่อหรือสิ่งสร้างหรือวิธีการสร้างสิ่งสร้างในตอนเริ่มต้นอย่างไร พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเลยว่าเป็นอาณาจักรของเหล่าเทพที่พวกเขากราบไหว้บูชาเมื่อไหร่ พวกเขาเชื่อว่าอาณาจักรสุริยวงศ์คงอยู่ต่อเนื่องมาเป็นเวลาหลายแสนปีและจักรวาลก็ดำเนินมาเป็นเวลาหลายแสนปี สิ่งนี้เรียกว่าความไม่รู้ เวลานี้พ่ออธิบายแก่ลูกๆ แล้วลูกก็พูดสิ่งนี้ซ้ำๆ พ่อพูดสิ่งนี้ซ้ำๆ เช่นกัน อธิบายด้วยวิธีนี้และให้สาสน์ อาณาจักรมีการก่อตั้งได้อย่างไร? อาณาจักรไม่สามารถจะเกิดขึ้นด้วยการเพียงแค่นั่งลงที่นั่น ใช่ ผู้ที่นั่งอยู่ที่บ้านก็เป็นสิ่งจำเป็นเช่นกัน พวกเขากำลังนั่งอยู่ที่นั่นตามละคร ผู้ที่ดูแลยักษ์ก็เป็นสิ่งจำเป็นเช่นกัน ลูกๆ มากมายมาหาพ่อเพื่อพบกับท่านเพราะพวกเขาจะได้รับมรดกจากชีพบาบาเพียงผู้เดียวเท่านั้น เมื่อพ่อทางร่างมีลูกชาย ลูกชายก็เข้าใจว่าเขาต้องได้รับมรดกของเขาจากพ่อของเขา ลูกสาวก็จะไปและกลายเป็นหุ้นส่วนครึ่งหนึ่ง ในยุคทองไม่มีการต่อสู้กันเกี่ยวกับเรื่องทรัพย์สินสมบัติ ที่นี้มีการต่อสู้เพราะกิเลสตัณหาหาคะ วิญญาณปีศาจร้ายทั้งห้าเหล่านี้ไม่ได้คงอยู่ที่นั่น และดังนั้นจึงไม่มีชื่อหรือร่องรอยของความทุกข์ ทุกคนเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น ลูกเข้าใจว่าสวรรค์เคยมีอยู่จริงและเวลานี้มันกลายเป็นอดีตไปแล้ว มีภาพลักษณ์ของสวรรค์นั้นด้วย แต่ลูกๆ มีเพียงความคิดเหล่านั้นในเวลานี้เท่านั้น ลูกรู้ว่าความจริงนี้จะซ้ำรอยทุก 5000 ปี ไม่ได้มีการเขียนไว้ในคัมภีร์ว่าสุริยวงศ์และจักรวาลคงอยู่มาถึง 2500 ปี บาบาอ่านในหนังสือพิมพ์ว่าผู้คนกำลังรับฟังรามายณะในบ้านพักผู้ว่าการที่บาโรต้า เมื่อภัยพิบัติใดก็ตามเกิดขึ้น ผู้คนต่างก็ซ่องแวงอยู่ในความเลื่อมใสศรัทธาเพื่อเอาใจพระเจ้า พระเจ้าไม่ได้พอใจในวิธีนั้น สิ่งนั้นได้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร พระเจ้าไม่เคยพอใจกับความเลื่อมใสศรัทธา ลูกๆ รู้ว่าความเลื่อมใสศรัทธาคงอยู่มาเป็นเวลาครึ่งวงจร และผู้คนต่างก็รับความทุกข์เข้ามาให้กับตนเอง ทรัพย์สินสมบัติทั้งหมดของพวกเขาหมดสิ้นในการทำ ความเลื่อมใสศรัทธา มีเพียงไม่กี่คนที่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ ลูกๆ ที่ทำงานรับใช้ก็ให้ชว้นอย่างต่อเนื่องเช่นกัน มีการอธิบายว่านี่คือครอบครัวของ

พระเจ้า พระเจ้าคือผู้ประทาน ท่านไม่ได้รับสิ่งใดไปจากใคร ไม่มีใครให้สิ่งใดแก่ท่านเลย พวกเขาเพียงแค่อุบายเสียสละสิ่งนั้น แทน พ่อถามลูกๆ เพื่อให้ทรัพย์สมบัติอย่างมากมายแก่ลูก พ่อทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ แล้วสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดไปไหน? ลูกกลายเป็นผู้ที่ยากจนข้นแค้นอย่างมากได้อย่างไร? เวลานี้พ่อมาอีกครั้งและดังนั้นลูกกำลังจะกลายเป็นผู้ที่มีโชคหลายล้านเท่า ผู้คนไม่เข้าใจเรื่องราวเหล่านี้ ลูกรู้ว่าลูกไม่ต้องอยู่ที่นั่นในโลกเก่าอีกต่อไป โลกนี้กำลังจะถูกทำลาย เงินทั้งหมดที่ผู้คนมีก็จะไม่คงอยู่กับใคร เมื่อการทำลายล้างเกิดขึ้น ทุกสิ่งจะจบสิ้น มีการสร้างอาคารใหญ่โตจำนวนมาก สูงขึ้นไปหลายไมล์ มีความมั่งคั่งอย่างมากมาย แต่ทั้งหมดนั้นกำลังจะถูกทำลายเพราะลูกรู้ว่าเมื่อเป็นอาณาจักรของลูกก็จะมีใครอยู่ที่นั่น มีความมั่งคั่งมากมายที่นั่น เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปลูกจะเห็นสิ่งที่เกิดขึ้น ผู้คนเหล่านั้นมีงบประมาณที่พวกเขา มีทอง,เงินและเงินมากมายแค่ไหน พวกเขาประกาศว่างบประมาณของพวกเขาใหญ่มากมาย และค่าใช้จ่ายของพวกเขาใหญ่มากมาย พวกเขาใช้เงินอย่างมากมายกับอาวุธยุทโธปกรณ์ พวกเขาใช้เงินอย่างมากไปกับอาวุธและพวกเขาไม่มีรายได้ใดๆจากสิ่งนั้น สิ่งเหล่านั้นไม่ใช่สิ่งที่พวกเขาจะเก็บไว้ เป็นเพียงทองคำและเงินที่ลูกจะเก็บไว้ เมื่อโลกเป็นยุคทอง, พวกเขาจะมีเหรียญทอง ในยุคเงิน,พวกเขามีเหรียญเงิน มีความมั่งคั่งที่ไม่มีขีดจำกัดที่นั่น แต่เมื่อความมั่งคั่งลดลง ดูซิว่าพวกเขาประดิษฐ์อะไร “ธนบัตร” ในต่างแดนเช่นกันพวกเขาก็มีธนบัตร กระดาษนั้นไม่มีประโยชน์ใด ดังนั้นอะไรที่จะหลงเหลืออยู่? อาคารที่ใหญ่โตเหล่านั้นทั้งหมดจะถูกทำลายด้วยเช่นกัน เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกเห็น, จงคิดว่าสิ่งนั้นไม่ได้มีอยู่ ทั้งหมดนั้นกำลังจะถูกทำลาย แม้แต่ร่างกายก็เก่าไม่มีค่าแม้แต่เศษสตางค์ ไม่ว่าพวกเขาจะสวยงามแค่ไหน โลกนี้ก็ยังคงอยู่ในช่วงระยะเวลาสั้นๆเท่านั้นในขณะนี้ ไม่มีการรับประกันใดๆสำหรับสิ่งนั้น ดูซิว่าเกิดอะไรขึ้นกับผู้คนขณะที่พวกเขานั่งอยู่ที่ไหนสักแห่ง! พวกเขาไม่พอใจใจวาย ไม่มีการรับประกันใดๆ สำหรับมนุษย์ จะไม่เป็นเช่นนั้นในยุคทอง ด้วยพลังโยคะ ร่างกายของลูกจะคงอยู่ตลอดไปเหมือนต้นกัลปะ เวลานี้ลูกได้พบกับพ่อที่พูดว่า ลูกไม่จำเป็นต้องอยู่ในโลกนี้อีกต่อไป นี่คือนิเวศที่สกลปรก เวลานี้ลูกต้องตกแต่งตนเองด้วยพลังโยคะ ที่นั่นเด็กๆเกิดมาจากพลังโยคะ ไม่มีเรื่องของกิเลสที่นั่น ลูกชำระทั้งโลกให้บริสุทธิ์ด้วยพลังโยคะ และดังนั้นจึงไม่มีอะไรเป็นเรื่องใหญ่ มีเพียงผู้ที่เป็นของสกลของลูกเท่านั้นที่จะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ ที่เหลือทั้งหมดต้องไปสู่ดินแดนแห่งความสงบซึ่งเป็นบ้านของพวกเขา อย่างไรก็ตามผู้คนไม่คิดเช่นนั้นเป็นบ้านของพวกเขา พวกเขาพูดว่าดวงวิญญาณหนึ่งขึ้นไปเบื้องบนที่นั่นและอีกดวงวิญญาณหนึ่งลงมา ประชากรโลกขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ลูกรู้จักผู้สร้างและสิ่งสร้างและดังนั้นลูกจึงพยายามอธิบายแก่ผู้อื่นเพื่อให้พวกเขาจะกลายเป็นนักเรียนของบาบาและรู้ทุกสิ่งและกลับมามีความสุข เวลานี้เรากำลังจะไปสู่ดินแดนแห่งอมตะ เป็นเวลาครึ่งวงจรที่ลูกเคยรับฟังเรื่องราวที่เป็นเท็จ เวลานี้ลูกมีความสุขอย่างมากที่ลูกจะไปสู่ดินแดนแห่งอมตะ เวลานี้เป็นตอนสิ้นสุดของดินแดนแห่งความตายนี้ เราเติมตนเองด้วยสมบัติที่มีค่าของความสุขจากที่นี่แล้วจึงกลับไป ดังนั้นลูกควรจะต้องอยู่อย่างซื่อแฉในการหารายได้นี้และเติมอารมณ์ของลูกเป็นอย่างดี ลูกต้องไม่สูญเสียเวลาของลูก เวลานี้เราต้องรับใช้ผู้อื่นและเติมอารมณ์ของเรา พ่อสอนลูกว่าลูกจะมีความสุขเมตตาได้อย่างไร จงกลายเป็นไม้เท้าสำหรับคนตาบอด ไม่มีขี้นยาเสพติดหรือหนักปราชญ์ใดจะถามลูกว่าสามารถมีความสุขได้อย่างไร พวกเขาจะรู้อะไรว่าสวรรค์อยู่ที่ไหนหรือนรกอยู่ที่ไหน? ไม่ว่าใครจะมีตำแหน่งที่ยิ่งใหญ่เพียงใด แม้ว่าเขาจะเป็นผู้บัญชาการสูงสุดของกองทัพอากาศ กองทัพบกหรือกองทัพเรือ ทั้งหมดนั้นจะเปรียบเทียบกับอะไรกับลูกได้? ลูกรู้ว่าใช้เวลาเหลือเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับสวรรค์ เวลานี้มีการต่อสู้รบราในทุหนแห่ง ภายหลังพวกเขาจะไม่ต้องการเครื่องบินหรือกองทัพ ทั้งหมดนี้จะถูกทำลาย มีมนุษย์เพียงน้อยนิดเท่านั้นที่จะหลงเหลืออยู่ แสงไฟ เครื่องบิน ฯลฯ เหล่านี้จะยังคงหลงเหลืออยู่ แต่จะมีเพียงโลกเล็กๆ เท่านั้นที่หลงเหลืออยู่ เพียงบาร์ตเท่านั้นที่จะหลงเหลืออยู่ เช่นเดียวกันกับแบบจำลองเล็กๆที่ผู้คนทำ มันจะไม่อยู่ในสติปัญญาของใครก็ตามว่าความตายจะมาถึงในที่สุด ลูกรู้ว่าความตายยืนอยู่เบื้องหน้า ผู้คนเหล่านั้นพูดว่าพวกเขาจะส่งระเบิดไปจากที่ที่พวกเขานั่งและทุกสิ่งก็จะถูกทำลายที่ใดก็ตามที่พวกเขาทิ้งระเบิด ไม่มีความจำเป็นสำหรับกองทัพใดๆ แม้แต่เครื่องบินลำเดียวก็มีราคาหลายสิบล้าน ทุกคนมีทองคำมากมาย พวกเขา มีทองคำเป็นต้นๆ ซึ่งทองคำทั้งหมดนั้นจะลงไปสู่มหาสมุทร อาณาจักรของราวันทั้งหมดนี้เป็นเกาะ มีมนุษย์จำนวนนับไม่ถ้วน ลูกทั้งหมดกำลังก่อตั้งอาณาจักรของลูกเอง และดังนั้นลูกควรจะต้องอยู่อย่างไม่ว่างเว้นในงานรับใช้ ดูซิว่าทุกคนยุ่งมากแค่ไหนเมื่อมีน้ำท่วมในบางแห่ง พวกเขาเองต้องแฉ่งในงานรับใช้เพื่อให้แน่ใจว่าอาหารจะไปถึงทุกคน พวกเขาเริ่มที่จะดำเนินการไปล่วงหน้าทันทีที่น้ำเริ่มเข้ามา ดังนั้นลองคิดว่าทุกสิ่งจะถูกทำลายอย่างไร หัวทุกลมุ่โลกมีมหาสมุทร เมื่อการทำลายล้างเกิดขึ้นจะมีน้ำในทุหนแห่ง ได้คงอยู่ในสติปัญญาของลูกว่านั่นเป็นอาณาจักรของลูก และบอมเบย์และการาจี ฯลฯ ก็ไม่คงอยู่ในเวลานั้น บาร์ตที่เล็กเช่นนั้นจะยังคงเหลืออยู่ และนั่นจะมีแม่น้ำที่แสนหวานด้วยเช่นกัน ที่นั่นไม่จำเป็นต้องมีบ่อ ฯลฯ พวกเขามีน้ำดื่มที่สะอาดมากที่นั่น พวกเขาเล่นเกมที่ริมฝั่งแม่น้ำ ไม่มีเรื่องเกี่ยวกับความสกลปรกใดๆ ที่นั่น ชื่อที่แท้จริงคือสวรรค์, ดินแดนแห่งความเป็นอมตะ เมื่อผู้คนได้ยินชื่อนั้น พวกเขาก็ปรารถนาที่จะศึกษาอย่างรวดเร็วกับพ่อและประกาศสิทธิ์ในมรดกของพวกเขาอย่างเต็มที่ เพื่อศึกษาเล่าเรียนและสอนผู้อื่นและให้สาสน์แก่ทุกคน ผู้ที่ประกาศสิทธิ์ในมรดกของ

ตนเองในวงจรก่อนหน้านี้ก็จะประกาศสิทธิ์อีกครั้ง พวกเขาจะเฝ้าแต่ทำความเพียรพยายาม เพราะคนจนที่น่าสงสารไม่รู้ จักพอ พอพูดว่า จงกลับมาบริสุทธิ เหตุใดผู้ที่ได้รับสวรรค์บนฝามือของพวกเขาเองจึงไม่อยู่อย่างบริสุทธิ? พูดซ้ำว่าทำไม เราจึงไม่กลับมาบริสุทธิสำหรับชาติเกิดเดี๋ยวนี้นี้ในเมื่อเราจะได้รับอำนาจในการปกครองโลก? พระเจ้าพูดว่า หากลูกกลับมา บริสุทธิในชาติเกิดสุดท้ายนี้, ลูกจะกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิถึง 21 ชาติเกิด เพียงแต่ทำตามศรัทธาของพ่อในชาติ เกิดเดี๋ยวนี้นี้ รักษาบันดั้น(พันธะของการปกป้องคุ้มครอง) คือสัญลักษณ์ของสิ่งนี้ ดังนั้นเหตุใดพวกเรากำลังจะไม่คงอยู่อย่าง บริสุทธิ? พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดรับประกันสิ่งนี้ พ่อให้มรดกแห่งสวรรค์แก่บรรดาที่ซึ่งเรียกว่าเป็นดินแดนแห่งความสุข เคยมี ความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด, ในขณะที่นี่คือดินแดนของความทุกข์ หากลูกอธิบายสิ่งนี้กับบุคคลสำคัญแม้เพียงหนึ่งคน ทุกคน อื่นก็จะเฝ้าแต่รับฟังลูกเช่นกัน พูดกับพวกเขาในขณะที่อยู่ในสภาพของโยคะและทุกคนแม้กระทั่งลิ้มเวลา ฯลฯ ไม่มีใคร สามารถจะพูดสิ่งใดได้ แทนที่จะเป็น 15 ถึง 20 นาที พวกเขาจะนั่งที่นั่นเพื่อรับฟังลูกแม้กระทั่งหนึ่งชั่วโมง อย่างไรก็ตาม ลูกต้องการพลังนั้น ไม่ควรจะมีสำนึกที่เป็นร่างใดๆ ที่ลูกต้องทำงานรับใช้ และไม่มีอะไรนอกจากงานรับใช้ แล้วเมื่อนั้น จะมีคุณประโยชน์ ลูกต้องกลายเป็นราชาแต่ลูกยังไม่ได้สร้างปวงประชา พ่อจะไม่ให้ตำแหน่งนั้นแก่ลูกเพียงเช่นนั้น ปวง ประชาจะกลายเป็นผู้ที่มีมงกุฎสองชั้นหรือไม่? เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกคือการกลายเป็นผู้ที่มีมงกุฎสองชั้น พ่อ ให้ความกระตือรือร้นแก่ลูก ลูกมีบาปของหลายต่อหลายชาติเกิดบนศีรษะของลูก บาปเหล่านั้นจะสามารถถูกตัดออกไป ด้วยพลังโยคะเท่านั้น อย่างไรก็ตามลูกสามารถเข้าใจสิ่งที่ลูกได้ทำในชาติเกิดนี้ ลูกได้รับการสอนโยคะเพื่อที่จะตัดบาป ของลูกออกไป ไม่ได้เป็นเพียงเรื่องของชาติเกิดนี้ พ่อในที่นี้และบอกลูกถึงวิธีการที่จะกลับมาสโตประธานจากตาโม ประธาน อย่างไรก็ตาม สำหรับพรและความเมตตา ไปและร้องขอจากผู้รู้และผู้เคร่งศาสนา! อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะไปสู่ดินแดนแห่งอมตะ เติบโตตนเองด้วยสมบัติที่มีค่าของความสุขในยุคบรรจบพบกัน อย่าได้สูญเสียเวลา ของลูก เติบโตอารมณ์ของลูก กลายเป็นผู้ที่มีความเมตตา และกลายเป็นไม้เท้าสำหรับคนตาบอด
2. เพื่อที่จะได้รับสวรรค์บนอุ้งมือของลูก ลูกต้องกลับมาบริสุทธิอย่างแนนอน สร้างวิธีการที่จะทำให้ตนเองสโตประธาน และมีเมตตาต่อตนเอง สะสมพลังโยคะ

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นตัวแห่งความสำเร็จโดยไม่กลัวที่จะเห็นเมฆหมอกของสถานการณ์ที่เลวร้าย แต่โดยการ ช้ามสิ่งเหล่านี้ไปในหนึ่งวินาที
ลูกบางคนฉลาดมากในการสร้างเรื่องราวเหมือนกับผู้ที่โต้เถียงกันเกี่ยวกับคัมภีร์ พวกเขาสร้างเรื่องราว ต่าง ๆ เช่นนั้น ที่แม้แต่พ่อก็รู้สึกสนุกเมื่อเขาได้ยินพวกเขา แต่คนอื่นๆ จะประทับใจกับพวกเขา สถานการณ์ที่ไร้ประโยชน์ต่างๆทั้งหมดเหล่านั้นสร้างม้วนเอกสารของทะเบียนที่ไร้ประโยชน์ ดังนั้นจงบิ นให้สูงเหนือสิ่งเหล่านั้น มีความไร้เดียงสา มองมาที่พ่อไม่ใช่ที่สถานการณ์ สถานการณ์เหล่านั้นเป็นเหมือน เมฆหมอก - ช้ามมันไปในหนึ่งวินาทีและกลายเป็นตัวแห่งความสำเร็จ

คติพจน์: การมีเครื่องหมายคำถามในทุกสถานการณ์หมายถึงการเริ่มต้นบัญชีของสิ่งที่ไร้ประโยชน์

*** โอม ซานติ ***